

บทคัดย่อ

ปิยวรรณ สินสมใจ. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา: อาจารย์อรรควิช จารีกจาริต

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2) เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ปีการศึกษา 2559 จำนวน 280 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 138 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 142 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถามจำนวน 5 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล การปรับตัวด้านการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Correlation Analysis) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. การปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01